

Roberto Chanel

DOOR GERARD VAN DUINEN

Titel: Rondando tu Esquina

Muziek: Charlo

Tekst: Enrique Cadicamo

Opname: Roberto Chanel met het orkest van Osvaldo Pugliese (18 juli 1945)

In de rubriek Prachtig! probeert Gerard van Duinen uit te leggen waarom hij een bepaalde opname zo geweldig vindt.

Vind de opname op www.lacadena.nl/prachtig en luister mee terwijl je leest...

Een oude Prachtig! nalezen? Kijk op www.gerardvanduinen.com

- 00:00 Twee akkoorden van Pugliese op de piano en het orkest zet in. Boterzacht en messcherp. Nog geen vier maten verder wordt de melodie al lyrisch - een kort statement, want direct volgt de herhaling van de eerste noten. Maar nu met dat typische scheve ritme: de *yumba*. Een ritme dat de jonge orkesten in Buenos Aires nu nog steeds inspireert. De sectie sluit af met een gepassioneerde melodie van de violen. Hoor hoe de piano en de bandoneons met een donker accent de puls stilleggen.
- 00:33 Het tweede deel begint in majeure: opener, positiever en vrolijker dan de melancholische mineurtoonladder die we zo veel in de tango gebruiken. Let op het subtiele tussensprintje van het orkest in de eerste zin en de gretigheid waarop de violen op de volgende noten springen. Wanneer de bandoneon zijn solo begint zijn we al weer terug in het mineur-gevoel.
- 00:49 Dit is *vintage* Pugliese. De onnavolgbare frasering van de melodie, de pittigheid van de strijkers, het ritme dat tegelijk *cool* en vol warmte is. De laatste zin start weer in het open majeure-gevoel, en hoor hoe de strijkers grapjes maken met extra geluiden en effecten.
- 01:05 Roberto Chanel zet in en maakt direct een kapitale vergissing: hij zingt "*olvidarla*" in plaats van "*buscarla*". 'Ik heb zin om haar te vergeten', in plaats van 'ik heb zin om haar op te zoeken'. Maar hij laat zich niet afleiden door zo'n kleinigheid. Ook al moet hij nog wat woorden verzinnen voor de tweede regel, de overtuigingskracht van zijn zachte, gevoelige stem lijdt er niet onder.
- 01:21 Hoor hoe lekker het orkest de zanger begeleidt. Wat een swing! En als de bandoneons een sonore lijn inzetten hakken de strijkers en de piano het ritme strak door. Wat moet het heerlijk zijn om met zo'n orkest te zingen.
- 01:37 Hier in het refrein horen waar het nummer eigenlijk over gaat: een *stalker*. "Altijd rondzwervend op de hoek van je straat, altijd naar je huis starend". Maar als we Chanel mogen geloven, wel een droevige stalker. Hoor maar hoe omfloerst hij "*Rondando siempre tu esquina*" zingt. En wat een schitterende uitgestelde frasering in de volgende zinnen, als het orkest op zijn heftigst speelt. In de laatste zin rekt hij het woord "*sufriendo*" onverwacht ver op. Zo ver dat ik denk dat hij achter raakt bij het orkest, elke keer weer. En elke keer is het niet waar.
- 02:10 Een korte maar intense vioolsolo benadrukt de sneuheid van onze stalker. Terwijl de viool huilerig doorspeelt, begint een bandoneon nerveus te protesteren.
- 02:28 Chanel zet weer in en herhaalt de regels uit het eerste couplet, maar dan smachtender. Hoor hoe heerlijk de violen tegen hem aan zingen! Dan hoor ik aan de afgemeten akkoorden van de bandoneons dat het nummer al weer afgelopen is. Wie zei ook weer dat een tango net een opera van Wagner is, maar dan in drie minuten? ■